

Трета група народни будители

Силата на българитѣ въ Цариградѣ

Подиръ втората група народни будители, за която разказахме въ кн. III на „Вѣнецъ“, иде третата и последната група. Първата група броеше *двама* будители, втората — *петима*, а третата надминава стотици—яки, будни, просвѣтени и работливи българи, които излизатъ смѣло и безстрашно предъ турци и предъ фанариоти въ борба и зоватъ своитѣ братя изъ градове и села да се събуждатъ и да се прибератъ къмъ своя родъ, къмъ общия бащинъ домъ.

Тѣзи нови и млади родолюбиви водачи сж се родили следъ 1800-та година и сж работили отъ 1830 до 1872 година, когато, както ще видимъ, завършили своята народна служба съ голѣмъ успѣхъ.

По дата на рождение най-главнитѣ водачи отъ тази група се редятъ така: 1800 г. — *Константинъ Фотиновъ*, 1810 — *Илариочъ Михайловски*, 1810 — *Димитъръ Миладиновъ*, 1812 — *Иванъ Добровски*, 1820 — *Гавриилъ Кръстевичъ*, 1821 — *Георги (Сава) Раковски* и др.

Отъ 1830 г. Цариградѣ станалъ срѣдище на събудени българи и мѣсто за ржководство на цѣлокупния български народъ. Постепенно въ Цариградѣ се събрали много търговци, еснафи, работници, а заедно съ тѣхъ и учители, писатели, вестникари, черковници. Всички тѣзи българи, на брой около 30,000 души, съ пълно съгласие сж се трудѣли да